[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 618

1964, ఏప్రిల్,1

కె.నరసింహయ్య

v.

హెచ్.సి. సింగ్రీ గౌడ

[కె.సుబ్బా ఆర్.ఎల్.డి, కె.సి.దాస్ గుప్తా మరియు రఘుబర్ దయాళ్, జె.జె.]

ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశం నిర్వహించడానికి మూడు రోజుల నోటీసు ఇవ్వడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మున్సిపాలిటీ-అవిశ్వాస తీర్మానం-తప్పనిసరి అయితే నిబంధన-ప్రభావం-చెల్లుబాటు-మైసూరు టౌన్ మునిసిపాలిటీల చట్టం 1951, సెక్షన్లు 23(9), 24(1)(ఎ), 24(3), 27(3).

పిటిషనర్ మునిసిపాలిటీకి ఎన్నికైన అధ్యక్షుడు. కౌన్సిలర్ల ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశంలో రాష్ట్రపతిగా ఆయనపై అవిశ్వాస తీర్మానం ప్రవేశపెట్టి ఆమోదించారు. హైకోర్టులోనూ, ఈ కోర్టులోనూ సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ యొక్క చట్టబద్ధత మరియు తీర్మానం యొక్క చెల్లుబాటు. (1) చట్టం కింద అవసరమైన మూడు రోజుల నోటీసు సభ్యులందరికీ ఇవ్వబడలేదని, అందువల్ల సమావేశం సక్రమంగా నిర్వహించబడలేదని, (2) అప్పీలుదారుడు అధ్యక్షత వహించడానికి అనుమతించబడనందున సమావేశం సక్రమంగా నిర్వహించబడలేదని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 24 (1) (ఎ) ఉల్లంఘించబడిందని మరియు (3) తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టాలన్న అభ్యర్థన నిబంధనకు అనుగుణంగా లేదని పిటిషనర్ సవాలు చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 23(ఎ) ప్రకారం తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి పదిహేను రోజుల నోటీసు ఇవ్వలేదు. చివరి రెండు

వాదనలను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. 1963 అక్టోబర్ 10వ తేదీన కౌన్సిలర్లకు నోటీసులు పంపినందున వాస్తవానికి 11, 12, 13 తేదీల్లో నోటీసులు ఇచ్చినప్పటికీ ఆ రోజున ఇచ్చినట్లు భావించాలని ప్రధాన వాదన. అయితే, మూడు రోజుల నోటీసుకు సంబంధించిన నిబంధనలు కేవలం డైరెక్టరీ మాత్రమేనని, తప్పనిసరి కాదని, అందువల్ల నోటీసు ఇవ్వకుండా తప్పించడం తీర్మానం చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయదని అభిప్రాయపడింది.

1) నోటీసు పంపడం అంటే నోటీసు ఇవ్వడమేనని హైకోర్టు వ్యాఖ్యానించడం తప్పు. నోటీసు ఇవ్వడానికి చట్టపరమైన విధుల్లో ఉన్న వ్యక్తి నోటీసు ఇవ్వాల్సిన వ్యక్తి చిరునామాకు నోటీసు పంపిన వెంటనే, ఇవ్వడం పూర్తవుతుందనే ప్రతిపాదనకు ఎటువంటి అధికారం లేదా సూత్రం లేదు. అందువల్ల కొందరు కౌన్సిలర్లకు ఇచ్చిన నోటీసు మూడు రోజుల కంటే తక్కువేనని భావించాలి.

(2) చట్టంలోని సెక్షన్ 27 (3)లో ఏ తీర్మానానికి లేదా ప్రతిపాదనకు సంబంధించి నోటీసు ఇవ్వాలన్న నిబంధన కేవలం డైరెక్టరీ మాత్రమే తప్ప తప్పనిసరి కాదు. అందువల్ల కొందరు కౌన్సిలర్లకు సమావేశం గురించి మూడు రోజుల కంటే తక్కువ స్పష్టమైన నోటీసు అందడం వల్ల సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ లేదా అక్కడ ఆమోదించిన తీర్మానం చెల్లుబాటు కాలేదు. ఇటువంటి అవకతవకల వల్ల ప్రొసీడింగ్స్ పై ప్రతికూల ప్రభావం పడితేనే ఇవి చెల్లుబాటు కావు. ప్రస్తుత సందర్భంలో ఇరవై మంది కౌన్సిలర్లలో పంతొమ్మిది మంది సమావేశానికి హాజరుకాగా, ఈ 19 మందిలో 15 మంది పిటిషనర్ పై అవిశ్వాస తీర్మానానికి అనుకూలంగా ఓటు వేశారు. అందువల్ల నోటీసు ఇవ్వడంలో అవకతవకలు జరగడం వల్ల సమావేశం కార్యకలాపాలు దెబ్బతిన్నాయని భావించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు.

మన్నోధన్ లాల్ శ్రీవాస్తవ, (1958) ఎస్.సి.ఆర్.

(iii) రికార్డులో ఉన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం. పిటిషనర్ సమావేశం నుంచి నిష్క్రమించిన తర్వాతే ఉపరాష్ట్రపతి అధ్యక్షత వహించారని, ఆ తర్వాత అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని

ప్రవేశపెట్టి ఆమోదించారని భావించాలి. అందువల్ల రాష్ట్రపతి అధ్యక్షత వహించాల్సిన చట్టంలోని సెక్షన్ 24(1) (ఎ) ప్రకారం నిబంధనలను ఉల్లంఘించే ప్రసక్తే లేదు.

4. చట్టంలోని సెక్షన్ 23(9)ను ఉల్లంఘించలేదు. కావలసిందల్లా 10ఎన్ వాస్తవానికి తరలింపునకు ముందే రాష్ట్రపతికి పదిహేను రోజుల నోటీసు వచ్చింది. ప్రస్తుత కేసులో అక్టోబర్ 14న సమావేశం జరగ్గా, సెప్టెంబర్ 25న పిటిషనర్ కు నోటీసులు అందాయి. దీంతో ఆయనకు 15 రోజులకు పైగా నోటీసు ఇచ్చారు.

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి: 1964 సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 223. 1963 రిట్ పిటిషన్ నెం.2273లో మైసూరు హైకోర్టు 1963 డిసెంబర్ 6న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున ఎస్.కె.వెంకటరంగ అయ్యంగార్, ఆర్.గోపాలకృష్ణ.

ఎన్.ఎస్.కృష్ణారావు, గిరీష్ చంద్ర, ప్రతివాదులు నెం. I, 2, 4-10, 12-15.

ఏప్రిల్ 1, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

డీఏ గుప్తా, జె.- మైసూర్ టౌన్ మునిసిపాలిటీల చట్టం 1951లోని సెక్షన్ 27(3)లో పొందుపరిచిన విధంగా ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశం నిర్వహించడానికి మూడు రోజుల స్పష్టమైన నోటీసు తప్పనిసరి నిబంధనా? అనేది ఈ అప్పీలులో నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన ప్రధాన ప్రశ్న.

1962 సెప్టెంబరు 2న హోళెనరసిపూర్ మునిసిపాలిటీ అధ్యక్షునిగా ఎన్నికయ్యారు. 1963 అక్టోబరు 14 న జరిగిన పురపాలక సంఘం ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశంలో ఈ క్రింది విధంగా ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు:-

హోళెనరసిపూర్ మున్సిపాలిటీ అధ్యక్షుడిపై ఈ కౌన్సిల్ కు నమ్మకం లేదన్నారు.

1963 నవంబర్ 2న మండలి అధ్యక్షుడు నరసింహయ్య రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం మైసూరు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, ఆ సమావేశం ప్రొసీడింగ్స్ ను రద్దు చేస్తూ తగిన రిట్ జారీ చేయాలని అభ్యర్థించారు. కొన్ని ఉపశమనాల కోసం ప్రార్థనలు కూడా చేశారు.

హోళెనరసిపూర్ మున్సిపాలిటీలో ఇరవై మంది కౌన్సిలర్లు ఉన్నారు. వారిలో 13 మంది రాష్ట్రపతిగా తనపై అవిశ్వాస తీర్మానంపై చర్చించేందుకు ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేయాలని రాష్ట్రపతికి విజ్ఞప్తి చేశారు. ఈ అభ్యర్థనను 1963 సెప్టెంబర్ 25న రాష్ట్రపతికి అందజేశారు. అయితే సమావేశం ఏర్పాటుకు ఆయన ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోకపోవడంతో ఉపరాష్ట్రపతి రాష్ట్రపతిపై అవిశ్వాస తీర్మానంపై చర్చించేందుకు సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. 1963 అక్టోబరు 14న ఉదయం 10 గంటలకు మున్సిపాలిటీ ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశాన్ని కార్యాలయ ఆవరణలో నిర్వహించాలని ప్రతిపాదించామని, సభ్యులు సకాలంలో హాజరుకావాలని కోరుతూ ఉపరాష్ట్రపతి సంతకంతో నోటీసును కౌన్సిలర్లకు అందజేశారు. మైసూర్ టౌన్ మునిసిపాలిటీల చట్టం, 1951 లోని 27 (3) ప్రకారం నోటీసు యొక్క ఒక కాపీని మునిసిపల్ కార్యాలయంలో ఉంచారు (ఇకపై దీనిని "చట్టం" అని పిలుస్తారు). ఆ నోటీసులో 1963 అక్టోబర్ 10వ తేదీని పొందుపరిచారు. ఇరవై మంది కౌన్సిలర్లలో పదిహేను మందికి ఆ రోజు అంటే అక్టోబర్ 10న వ్యక్తిగతంగా నోటీసు ఇచ్చారు. ముగ్గురు కౌన్సిలర్లు v_iz అధ్యక్షుడు నరసింహయ్య, దాసప్ప, సన్నియలకు అక్టోబర్ 13న నోటీసులు జారీ చేశారు. ఇది 1963 అక్టోబరు 12 న కౌన్సిలర్ మీర్జా మహమ్మద్ హుస్సేన్ కు మరియు 11 అక్టోబరు 1963 న కౌన్సిలర్ ఆర్ జి వైద్యనాథకు అందించబడింది.

1963 అక్టోబరు 4న సమావేశం జరిగినప్పుడు ఇరవై మంది కౌన్సిలర్లలో పంతొమ్మిది మంది హాజరయ్యారు. వారిలో అధ్యక్షుడు నరసింహయ్య కూడా ఉన్నారు. సమావేశానికి అధ్యక్షత వహిస్తున్నట్లు ఆయన పేర్కొన్నారు. కానీ, చివరకు ఆయన సమావేశం నుంచి తప్పుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. అనంతరం ఉపరాష్ట్రపతి శ్రీ సింగ్రి గౌడ అధ్యక్షతన ఈ సమావేశం

జరిగింది. రాష్ట్రపతిపై అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టి ఆమోదించారు, దానికి పదిహేను మంది సభ్యులు ఓటేశారు.

అక్టోబర్ 14న జరిగిన ఈ సమావేశం చట్టబద్ధతను, అక్కడ ఆమోదించిన అవిశ్వాస తీర్మానం చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్ మూడు ప్రధాన కారణాలను కోరారు. మొదటిది సభ్యులందరికీ అవసరమైన మూడు రోజుల నోటీసు ఇవ్వలేదు, అందువల్ల సమావేశం సక్రమంగా జరగలేదు. ఉపరాష్ట్రపతి అధ్యక్షత వహించడానికి అనుమతించనందున సమావేశాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించలేమని చెప్పలేమని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 24(1)(ఎ)ను ఉల్లంఘించారని కోరడం రెండో కారణం. మూడవది, అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి 15 రోజుల నోటీసు ఇవ్వనందున చట్టంలోని సెక్షన్ 23(9)లోని నిబంధనకు అనుగుణంగా లేదని కోరారు.

తమ ముందున్న ఆధారాలపై ఉపరాష్ట్రపతి ఏ పరిస్థితుల్లో సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించారో చెప్పలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. దీంతో చట్టంలోని సెక్షన్ 24(ఐ)(ఏ)ను ఉల్లంఘించారనే వాదనను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి 15 రోజుల నోటీసు ఇవ్వలేదని పిటిషన్ లో పేర్కొన్నట్లు కనిపించడం లేదు. ఎందుకంటే అటువంటి వాదనకు సంబంధించిన తీర్పులో ప్రస్తావన లేదు. కౌన్సిలర్లందరికీ మూడు రోజుల నోటీసు ఇవ్వకపోవడంపై ప్రశ్నించిన హైకోర్టు 1963 నాటి మరో రిట్ పిటిషన్ నంబర్ 2280లో తన సొంత నిర్ణయాన్ని అనుసరించి పిటిషనర్ వాదనను తోసిపుచ్చింది. 1963 నాటి రిట్ పిటిషన్ నెం.2280లో హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం అక్టోబర్ 10న నోటీసులు పంపినందున అవి 1964 నాటివిగా భావించి 1964లో ఇవ్వాల్సి ఉంటుందని, వాస్తవానికి 12, 13 తేదీల్లో నోటీసులు జారీ చేసినప్పటికీ, అంతేకాకుండా మూడు రోజుల నోటీసు ఇవ్వాలన్న నిబంధన కేవలం డైరెక్టరీ మాత్రమేనని, తప్పనిసరి కాదని, అందువల్ల నోటీసు ఇవ్వకపోవడం తీర్మానం చెల్లుబాటుపై ప్రభావం చూపదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

పిటిషన్ లో లేవనెత్తిన మూడు అంశాలను అప్పీలుకు మద్దతుగా మా ముందుంచారు. తనను అధ్యక్షత వహించడానికి అనుమతించనందున చట్టప్రకారం సమావేశం జరగలేదన్న

పిటిషనర్ వాదనకు సంబంధించి, రికార్డుల్లో ఉన్న ఆధారాలను పరిశీలిస్తే, ఆయన సమావేశం నుంచి నిష్క్రమించిన తర్వాతే ఉపరాష్ట్రపతి అధ్యక్షత వహించారని, ఆ తర్వాతే అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టి ఆమోదించారని అభిప్రాయపడ్డారు. అందువల్ల రాష్ట్రపతి అధ్యక్షత వహించాలనే నిబంధనను ఉల్లంఘించే ప్రసక్తే లేదు.

23(9) నిబంధనను ఉల్లంఘించారనే వాదనలో వాస్తవం లేదని మా అభిప్రాయం. ఈ నిబంధన ఇలా నడుస్తుంది:-

> మొత్తం కౌన్సిలర్లలో మూడింట ఒక వంతుకు తగ్గకుండా తీర్మానం నోటీసుపై సంతకం చేస్తే తప్ప, తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి కనీసం పదిహేను రోజుల నోటీసు ఇస్తే తప్ప అలాంటి తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టరాదని స్పష్టం చేసింది.

ఈ నోటీసుపై మొత్తం కౌన్సిలర్లలో మూడింట ఒక వంతు మంది సంతకాలు చేశారు. అయితే తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశంపై పదిహేను రోజుల నోటీసు ఇవ్వలేదని చెబుతున్నారు. అయ్యంగార్ గారు మమ్మల్ని ఉద్దేశించి చేసిన ఈ వాదనను హైకోర్టు ముందు కోరినట్లు కనిపించడం లేదు. తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి పదిహేను రోజుల నోటీసు రాష్ట్రపతికే కాకుండా ఇతర కౌన్సిలర్లకు కూడా ఇవ్వాలి. ఆ ఊహ సమర్థనీయమని మేము భావించడం లేదు. తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఉద్దేశం గురించి పదిహేను రోజుల నోటీసును రాష్ట్రపతికి ఇవ్వాల్సి ఉంటుందని మా అభిప్రాయం. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, వాస్తవానికి తీర్మానం ప్రవేశపెట్టడానికి ముందు రాష్ట్రపతికి పదిహేను రోజుల నోటీసు వచ్చింది. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అక్టోబర్ 14న సమావేశం జరగ్గా, సెప్టెంబర్ 25న రాష్ట్రపతికి నోటీసు అందింది. దీంతో ఆయనకు 15 రోజులకు పైగా నోటీసు ఇచ్చారు.

దీంతో ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశానికి మూడు రోజుల నోటీసు ఇవ్వలేదని, అందువల్ల సమావేశం చెల్లదనే ప్రధాన వాదన వినిపిస్తోంది. నోటీసును 'పంపడం' నోటీసుతో సమానమని హైకోర్టుతో ఏకీభవించడం మాకు కష్టంగా ఉంది.

ఇంగ్లీష్ భాషలో సాధారణంగా అర్థమయ్యే ఏ వస్తువునైనా ఎవరికి ఇవ్వాలో వారి చేతికి చేరితే తప్ప 'ఇవ్వడం' సంపూర్ణం కాదు. అయితే చట్టం దృష్టిలో ఇవ్వడం అనేది ఒక వ్యక్తికి ఇవ్వబడినప్పటికీ అతను అంగీకరించని అనేక విషయాలలో సంపూర్ణమైనది. నోటీసు ఇవ్వడం చట్టరీత్యా ఉంది కాబట్టి నోటీసు ఇచ్చిన వ్యక్తి దానిని స్వీకరించడానికి నిరాకరించినప్పటికీ నోటీసు ఇవ్వడం చట్టరీత్యా జరుగుతుంది. నోటీసు ఇవ్వాల్సిన చట్టపరమైన బాధ్యత ఉన్న వ్యక్తి నోటీసు ఇవ్వాల్సిన వ్యక్తి చిరునామాకు నోటీసు పంపిన వెంటనే, ఇవ్వడం పూర్తవుతుందనే ప్రతిపాదనకు ఎటువంటి అధికారం లేదా సూత్రం మనకు కనిపించదు. అందువల్ల అక్టోబర్ 10న కౌన్సిలర్లందరికీ నోటీసులు ఇచ్చారని హైకోర్టు అనుకోవడం పొరపాటేనని అభిప్రాయపడ్డారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఐదుగురు కౌన్సిలర్లకు ఇచ్చిన నోటీసు మూడు రోజుల కంటే తక్కువ.

అప్పుడు ప్రశ్న ఏమిటంటే, మూడు స్పష్టమైన రోజుల నోటీసును అందించడం తప్పనిసరి, అంటే అటువంటి నోటీసు ఇవ్వడంలో విఫలమైతే, సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ మరియు అక్కడ ఆమోదించిన తీర్మానం చెల్లుబాటు కాదా? ఈ ప్రశ్నపై "షల్" అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం నిశ్చయాత్మకం కాదు. చట్టబద్ధమైన నిర్మాణం యొక్క అన్ని ఇతర విషయాల మాదిరిగానే ఈ ప్రశ్న యొక్క నిర్ణయం శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ధారించడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దానిని పాటించడంలో విఫలమైతే చట్టప్రకారం చేసిన పనిని చెల్లుబాటు కానిదిగా చేయాలనే నిబంధనను రూపొందించడంలో శాసనసభ ఉద్దేశమా? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాలి. ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ధారించడానికి న్యాయస్థానం చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని, నిర్దిష్ట నిబంధనను ఖచ్చితంగా పాటించాలని పట్టుబట్టడం వల్ల కలిగే పర్యవసానాన్ని మరియు అన్నింటికీ మించి అది భాగమైన ఇతర నిబంధనల యొక్క సాధారణ ప్రణాళికను జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో మన్బోధన్ లాల్ శ్రీవాస్తవ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 320(3)(సి)లోని నిబంధనలు తప్పనిసరిగా ఉన్నాయా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. కొన్ని క్రమశిక్షణా వ్యవహారాల్లో పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ లేదా రాష్ట్ర పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ ను సంప్రదించాలి' అని ఈ కోర్టు స్పష్టం చేసింది. సాధారణంగా లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట తరగతిలో లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట పరిస్థితుల్లో, పబ్లిక్ సర్వీస్

కమిషన్ ను సంప్రదించాల్సిన అవసరం లేని విషయాలను పేర్కొంటూ రాష్ట్రపతి లేదా గవర్నరు నిబంధనలను రూపొందించవచ్చని ఈ అధికరణ భావిస్తుంది: కోర్టు కోసం మాట్లాడటం:-

ఆర్టికల్ 320లోని నిబంధనలు తప్పనిసరి స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటే, దానికి విరుద్ధంగా నిబంధనలను రూపొందించడం ద్వారా ఆ నిబంధనలను రద్దు చేసే అధికారాన్ని రాజ్యాంగం కార్యనిర్వాహక ప్రభుత్వాధినేత విచక్షణకు వదిలివేసేది కాదు.

ఆర్టికల్ 320(3)(సి)లోని నిబంధనలు తప్పనిసరి కాదని కోర్టు నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ఇదే ప్రధాన కారణమని తెలుస్తోంది. సహజంగానే ఈ నిర్ణయంపై ప్రతివాదుల తరఫున గట్టి నమ్మకం ఏర్పడింది. ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశం నోటీసును కౌన్సిలర్లకు మూడు రోజుల పాటు ఇవ్వాలని, అత్యవసర పరిస్థితుల్లో, ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశం కౌన్సిలర్లకు సహేతుకమైనంత తక్కువ కాలానికి నోటీసు ఇవ్వాలని శాసనసభ అదే ఊపులో పేర్కొంది. "అత్యంత అత్యవసరమైన" కేసుగా పరిగణించాల్సిన నిర్ణయం పూర్తిగా రాష్ట్రపతి లేదా ఉపరాష్ట్రపతికి వదిలివేయబడింది, అటువంటి సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసే డ్యూటీని ఎస్.27(2) కింద ఇవ్వబడింది. మూడు స్పష్టమైన రోజుల నోటీసును తప్పనిసరి చేయాలనేది శాసనసభ ఉద్దేశమైతే, ఈ విధంగా కొన్ని ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశాలకు స్వల్ప కాలానికి నోటీసు ఇచ్చే విచక్షణాధికారాన్ని విడిచిపెట్టి ఉండేదని పండిత న్యాయవాది కోరారు. ఈ వాదనలో గణనీయమైన బలం కనిపిస్తుంది. అన్ని ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశాలకు, కొన్ని సమావేశాలకు మూడు రోజుల స్పష్టమైన నోటీసు ఇవ్వకూడదన్నది వాస్తవం. ఈ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న "మూడు స్పష్టమైన రోజులను" శాసనసభ సహేతుకమైనదిగా భావించిన దానికి కొలమానంగా మాత్రమే ఇచ్చిందనే నిర్ధారణను సహేతుకంగా ఇవ్వాల్సినంత తక్కువ కాలానికి మాత్రమే ఇవ్వాలి.

కౌన్సిలర్లు సమావేశానికి హాజరయ్యేందుకు వీలుగా వారి ఇతర వ్యవహారాలను ఏర్పాటు చేసుకోవడమే నోటీసు ఇవ్వడంలో ప్రధాన ఉద్దేశం అని గుర్తుంచుకోవాలి. ఒక సాధారణ సర్వసభ్య సమావేశానికి ఇచ్చిన నోటీసు ఏడు స్పష్టమైన రోజులు. అందుకు తగినంత సమయం ఇవ్వాలని భావిస్తున్నారు. కానీ సాధారణంగా "ప్రత్యేక సాధారణ సమావేశాలకు" మూడు రోజుల తక్కువ

వ్యవధి సరిపోతుంది. ఇటువంటి సమావేశాలకు తక్కువ సమయం ఇవ్వడానికి స్పష్టమైన కారణం ఏమిటంటే, ఇవి మరింత ముఖ్యమైన సమావేశాలుగా పరిగణించబడతాయి మరియు కౌన్సిలర్లు తమకు కొంత అసౌకర్యం కలిగించినప్పటికీ ఈ సమావేశాలకు హాజరు కావడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుందని భావిస్తున్నారు. ప్రత్యేక సర్వసభ్య సమావేశం అత్యవసరమైన కొన్ని అంశాలను పరిష్కరించాల్సి వస్తే మూడు రోజుల కంటే తక్కువ గడువు ఇస్తే సరిపోతుందని భావిస్తారు.

ఈ నిబంధనల యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి ప్రయత్నించిన విధానాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, సాధారణంగా పేర్కొన్న విధంగా నోటీసు ఇవ్వాలని శాసనసభ భావించినప్పటికీ, నోటీసు సెక్షన్ లో పేర్కొన్న కాలవ్యవధి కంటే తక్కువగా ఉందని, అందువల్ల కౌన్సిలర్లు తన ఇతర కార్యకలాపాలను నిర్వహించడానికి సాధారణంగా సహేతుకంగా భావించే దానికంటే తక్కువ సమయం కలిగి ఉంటారని సూచిస్తుంది. సమావేశానికి స్వేచ్ఛగా హాజరుకావాలి, సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లుబాటు కాకుండా చేయడం యొక్క తీవ్రమైన ఫలితాన్ని కలిగి ఉండాలి.

ఇందుకు సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 36లోని ఒక అంశాన్ని గమనించాలి. ఈ మాటల్లోనే:-

మునిసిపల్ కౌన్సిల్ లేదా కమిటీ యొక్క కార్యకలాపాలు అటువంటి అవకతవకలకు గురికాకుండా ఉంటే, ఏ కౌన్సిలర్ లేదా సభ్యుడికైనా నోటీసు ఇవ్వడంలో ఏదైనా అవకతవకలు జరిగినందున మునిసిపల్ కౌన్సిల్ లేదా ఈ చట్టం కింద నియమించిన ఏదైనా కమిటీ యొక్క తీర్మానం చెల్లదని భావించబడదు.

ఈ నిబంధనలో పేర్కొన్న నోటీసు సేవ కౌన్సిలర్లకు నోటీసు ఇవ్వడాన్ని సూచిస్తుందని భావించడం సహేతుకం. నోటీసు ఇచ్చే విధానంలో ఏవైనా అవకతవకలు జరిగితే 'ఏ కౌన్సిలర్కైనా నోటీసు ఇవ్వడంలో అవకతవకలు' అనే పదాలు ఉంటాయి. 36వ అధికరణలో ఇటువంటి

నిబంధనను చేయడం ద్వారా శాసనసభ కేవలం సేవా విధానంలో అవకతవకల గురించి మాత్రమే కాకుండా, అవసరమైన విధంగా పూర్తి కాలానికి నోటీసు ఇవ్వకపోవడాన్ని కూడా పరిగణనలోకి తీసుకుందని భావించడం సహేతుకంగా అనిపిస్తుంది.

ఈ సందర్భంలో గమనించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, స్వయంపాలిత కౌన్సిళ్లు మరియు కౌంటీ కౌన్సిళ్ల సమావేశాలకు సంబంధించి ఆంగ్ల చట్టంలో ఒక నిర్దిష్ట నిబంధన ఉంది, సమావేశానికి హాజరు కావడానికి సమన్లు ఇవ్వకపోవడం (కౌన్సిల్ లోని ప్రతి సభ్యుడికి అందించాల్సిన అవసరం ఉంది) సమావేశం యొక్క చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయదు. 1951 మైసూర్ టౌన్ మునిసిపాలిటీల చట్టాన్ని రూపొందించిన శాసనసభకు ఆంగ్ల చట్టంలోని ఈ నిబంధనల గురించి తెలుసని భావించవచ్చు. నోటీసు ఇవ్వడంలో విఫలమైతే సమావేశం చెల్లదని చెప్పే స్థాయికి వెళ్లలేదు. నోటీసు జారీలో ఎలాంటి అవకతవకలు జరిగినా మండలి తీర్మానం చెల్లదని, ఇలాంటి అవకతవకల వల్ల సభపై ప్రభావం పడకుండా చూడాలని పేర్కొంది. ఇచ్చిన నోటీసు అవసరమైన కాలవ్యవధి తక్కువగా ఉందని భావిస్తే నోటీసు సేవలో అవకతవకలకు సంబంధించి ఇలాంటి నిబంధన పెట్టడంలోని తర్కం బలంగా మారుతుంది.

సెక్షన్ 27(3)లో నోటీసు ఇవ్వాల్సిన ఏదైనా ప్రతిపాదన లేదా ప్రతిపాదనకు సంబంధించిన నిబంధన కేవలం డైరెక్టరీ మాత్రమేనని, తప్పనిసరి కాదని భావించడానికి సెక్షన్ 36లో ఈ నిబంధన ఉండటం మరో కారణం.

అందువల్ల కొంతమంది కౌన్సిలర్లకు సమావేశానికి మూడు రోజుల కంటే తక్కువ స్పష్టమైన నోటీసు అందడం వల్ల సమావేశం యొక్క ప్రొసీడింగ్స్ లేదా అక్కడ ఆమోదించిన తీర్మానం చెల్లదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఇటువంటి అవకతవకల వల్ల ప్రొసీడింగ్స్ పై ప్రతికూల ప్రభావం పడితేనే ఇవి చెల్లుబాటు కావు. ఇప్పటికే చెప్పినట్లు ఇరవై మంది కౌన్సిలర్లలో పంతొమ్మిది మంది సమావేశానికి హాజరయ్యారు. ఈ 19 మందిలో 15 మంది తీర్మానానికి అనుకూలంగా ఓటు వేశారు. పిటిషనర్ పై అవిశ్వాసం.. అందువల్ల "నోటీసు సేవలో

అవకతవకలు" కారణంగా సమావేశం యొక్క కార్యకలాపాలు ముందస్తుగా ప్రభావితమయ్యాయని భావించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు.

అందువల్ల కొంతమంది కౌన్సిలర్లకు మూడు రోజుల స్పష్టమైన నోటీసు ఇవ్వకపోవడం సమావేశం చెల్లుబాటును లేదా పిటిషనర్ పై అక్కడ ఆమోదించిన అవిశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రభావితం చేయలేదని మేము నిర్ధారణకు వచ్చాము. ఫలితంగా, మేము ఖర్చులతో అప్పీలును తోసిపుచ్చుతాము.

అప్పీల్ కొట్టివేయటమైనది.